

DOPLNĚNÍ VYNECHANÉHO TEXTU TEST

Vysvětlení správných odpovědí

Tímto způsobem je v textu označen úsek, ze kterého lze vyvodit správnou odpověď.

- 1) Pravidelné zdřímnutí po obědě je pro lidský mozek prospěšné a pomáhá tento orgán déle udržet větší. Uvedl to server BBC News s odkazem na vědce z londýnské University College London, podle kterých by ale délka spánku neměla překročit půl hodiny.

***** Spánek přes den je ale v mnoha profesích obtížný, protože pracovní kultura tuto praxi často odsuzuje, uvedli autoři studie.

Bylo prokázáno, že „šlofik“ má zásadní význam pro vývoj v dětství, s přibývajícím věkem se stává méně častým a po odchodu do důchodu se jeho obliba opět zvyšuje – 27 procent lidí starších 65 let uvádí, že si během dne zdřímnou.

Mozek se s věkem přirozeně zmenšuje, ale ke zjištění toho, zda by spánek mohl pomoci předcházet nemocem, jako je Alzheimerova choroba, bude ještě třeba dalšího výzkumu. Celkové zdraví tohoto orgánu je důležité pro ochranu před demencí a toto onemocnění zároveň souvisí s poruchami spánku.

Výzkumníci dokázali, že podřimování je prospěšné, pomocí experimentu založeného na genetice. Předchozí studie identifikovaly 97 úseků DNA, díky nimž jsou lidé buď náchylnější k podřimování, nebo k výkonu během dne. Tým proto vzal údaje od 35 tisíc lidí ve věku 40 až 69 let a jednoduše porovnal jejich genetické sklony ke „šlofikům“.

(www.ct24.ceskatelevize.cz, upraveno)

- 2) V posledních letech se čím dál častěji objevuje výraz „superhero fatigue“, tedy divácká únava ze superhrdinů. Nyní v kinech propadl jeden z nejdražších jménem Flash. *****

Superrychlý hrdina popírající zákony fyziky musí zachránit nejen náš svět, ale i všechny ostatní. Snímek, jenž vyšel podle některých zdrojů na astronomických 220 milionů dolarů, vydělal v amerických kinech za první víkend jen 55 milionů, celosvětově pak 135. Aby se splatila alespoň částka, kterou za film tvůrci zaplatili, film bude muset být uveden i na streamovací platformu Disney+.

Ještě před několika lety, kdy zažívaly superhrdinské snímky boom s tituly jako Avengers nebo Muž z oceli, by byla taková čísla nepředstavitelná. Nyní jsou ale s dalšími nedávnými neúspěchy filmů jako Ant-Man a Wasp: Quantumania či Shazam: Hněv bohů stále častější.

Studio Warner Bros vlastní hrdiny z komiksového vydavatelství DC a do kin poslalo zmíněné snímky Flash a Shazam, podobně jako loňský propadák Black Adam. Nyní tak podle Variety se strachem vyhlíží premiéry svých dalších titulů jako Blue Beetle a druhý Aquaman. Problémy ale mají i další studia.

„O Flashi se před premiérou mluvilo jako o jakémsi žánrovém mistrovském díle, což ale kritika ani diváci nepotvrdili. Naznačuje to, že i ti, kteří stále otupěle zaměňují produkt za umění, vstoupili do fáze únavy,“ míní komentátor.

(www.ct24.ceskatelevize.cz, upraveno)

- 3) Bourec morušový je noční motýl, který je ekonomicky velmi důležitý jako producent hedvábí. Z hlediska reprodukce je úplně závislý na člověku a ve volné přírodě se již nevyskytuje. V Číně je pěstování hedvábí praktikováno už nejméně 5000 let. Potrava housenek bource morušového sestává výhradně z listů moruše.

Housenka se líhne z vajíčka po deseti dnech. Housenky bource jsou velmi žravé stejně jako housenky všech motýlů. Když se hlava housenky zbarví do hněda, znamená to, že se bude svlékat. Když se svléknou počtvrté, jejich tělo se zbarví lehce do žluta a pokožka se stane tužší. Larva se následně zakukluje v kokonu ze surového hedvábí, který zajišťuje ochranu téměř nehybné kukly před zraněním. Ze svých slinných žláz vylučuje speciální tekutinu, která na vzduchu tuhne a vytváří tenké vlákno.

Jestliže se po zapředení bourec nechá v kokonu přežít, po dvou týdnech si dospělec prokouše díru, kterou se dostane ven a vlákno tím znehodnotí. Z tohoto důvodu, když chceme z kokonů získat hedvábí, se kokony nejprve se suší horkým vzduchem, který zabije zárodek bource uvnitř. Pak se namáčí do vody s teplotou okolo 100 °C na dobu 2 až 2,5 hodiny. Tím se rozpustí bílkovinné lepidlo, které drží zámotek pohromadě a zámotky se tak lépe rozplétají. Samotné kukly bource morušového jsou často používány k jídlu.

Dospělý motýl má rozpětí křídel asi 5 centimetrů, bílé ochmýřené tělo a neumí létat. Samice jsou dvakrát až třikrát větší než samci a jsou podobně zbarveny. Dospělí jedinci mají redukováno ústní ústrojí a nemohou přijímat potravu. Jediný úděl jejich života je reprodukční. Proto se během jednoho dne rozmnoží a samička naklade vajíčka do 48 hodin. Poté oba umírají.

Bourec morušový je zdrojem pro lék tradiční čínské medicíny, kterému se říká Bombyx batryticatus nebo také "tuhý hedvábný červ". Jsou to sušené housenky 4. nebo 5. stádia vývoje, které pošly na chorobu způsobenou infekcí houbou Beauveria bassiana. Používá se proti nadýmání, rozpuštění hlenů a uvolnění křečí.

(www.tvorove.cz, www.atlaszvirat.cz, upraveno)

- 4) A školu máme pěknou novou a my máme taktéž pana učitele Veselíka, on nosí zlaté brejle a o přestávce jí housku a čte si v knížce, a když vidí nezdobu, tak uloží trest, jemu je to fuk. O přestávce býváme na dvoře a někteří žáci děsně řvou a já taktéž. Na tom dvoře nás jednou vyfotografoval pan Potůček, co se dobře učí a dávají pozor, ti seděli v první řadě, pan učitel seděl uprostřed a přesporní zajíci stáli a koukali se. Já mám tu podobenku zarámovanou a visí nad pohovkou, co si na ni nesmí nikdo sednout, jenom teta Anděla, co po ní budeme dědit, a ona to ví, pročez má na nás děsného vzteka. Pročez se posadí a kouká se velice přísně. Vedle mne sedí Ěda Kemlink, co s ním chodím, nalevo pak Páta Karel, co s ním vůbec nechci chodit, on je žalobníček, žaluje, nic si nevyžaluje. A nikomu nic nedá, protože je lakomec, ale sám loudit umí. Ale přijď si!

Když naše maminka ten obrázek uviděla, tak se smála, že mám na hlavě šešulku jako papoušek, a říkala, že jednou budu mít pěknou památku. Tatínek bručel, že se za hlouposti vyhazují peníze a že to nebude trpět. Jeden, povídal, neví, kam dřív, a vy se tu necháte vypodobnit. Učitelé, povídal, si myslí, že jsem milionář, jim je hej, mají své jisté, ale mně lidi neplatí. „Tak už nebruč,“ pravila maminka, „bručáku. A nekaz dítěti radost.“

„Uvidím, jak se mně odslouží,“ pravil tatínek a šel si lehnout. On vždycky po obědě spí a to si přikryje obličej Národní politikou, aby naň nešly mouchy.

Pan učitel mne chválí, že se chovám mravně a že mám dobrou hlavu, pročez mu nosím sešity domů. Písmo mám nejlepší z celé třídy, vnější úprava písemných prací velmi úhledná. Píšu krásněji než Kolorenč František, co je první ve třídě, ale často schází, má škrofle (hovorový název pro infekční onemocnění skrofulosa) a taky měl příušnice. Já si přinesl ze školy vši, měl jsem jich plnou hlavu. Nikdo neměl tolik vší, ani Zilvar, co ostává v chudobinci. Maminka pravila, že si musí zoufat, a česala mě. Naši říkají, že půjdu na študije, abych byl pánem a nemusil pakovat bedny jako tatínek. Náš Ladislav, ten nejstarší, taky měl jít na študije, ale nešlo mu měřictví a kouřil retka. Tak mu vzali študenta do domu, aby s ním opakoval, ale Láďa stejně nic neuměl, kradl v krámě bonbóny a rozdával je douchatům, aby s ním chodily. Tak ho vyzdvihli ze študijí a dali ho na kupectví do Mostu, aby se naučil německy.

([Karel Poláček: Bylo nás pět](#), upraveno)

- 5) Tohle je Lasse a Bosse a já a Olle a Britta a Anna. To jsme my, všechny děti z Bullerbynu. Lasse a Bosse a já bydlíme v Mellangaerdenu, Olle bydlí v Sörgaerdenu a Britta a Anna bydlí v Norrgaerdenu.

V Norrgaerdenu bydlí taky dědeček. Samozřejmě, že bydlí tam, když je to dědeček Britty a Anny. Ale my mu říkáme „dědečku“ všichni tedy v Bullerbynu. Protože to je jediný dědeček, kterého máme.

Ale maminek a tatínků máme zato dost. Myslím to tak, že je jedna maminka a tatínek v Norrgaerdenu, pak jedna maminka a jeden tatínek v Mellangaerdenu a jedna maminka a tatínek v Sörgaerdenu. Jak by to také jinak bylo? Ale pak už tady nejsou v Bullerbynu žádní jiní lidé. Kromě Agdy, naší děvečky, a Oskara, který je u nás čeledínem, a Kalla, který je čeledínem v Norrgaerdenu. Ačkoliv ano, v Sörgaerdenu je ještě jeden člověk. Malinký, malinkatý človíček. Je to Ollova sestřička, která se narodila před několika měsíci. Ale když je někdo tak maličký, že nemůže ani mluvit, ani chodit, tak to snad ještě ani není opravdický člověk. Třebaže si Olle myslí, že jeho sestra je pozoruhodnější než samotný král.

Ted' jsem vypočítala všechny, co bydlí tady v Bullerbynu.

Samozřejmě jsem vynechala Svippa, to je Ollův pes, a Macour, a Mourka a Micku – to jsou všechno naše kočky, a vynechala jsem Albertinu, Bossovu slepici a všechny naše krávy a koně, ovce a prasata a králíky. Však to taky nejsou žádní lidé. I když Svipp je skoro tak chytrý jako nějaký člověk a chytřejší než nějaká holka, jak říká Lasse.

(Astrid Lindgren: Děti z Bullerbynu, upraveno)